

novení na základě min. nařízení ze dne 30. září 1857 č. 98 ř. z. peněžitou pokutou od 1—100 zl. nebo vězením od 6 hodin do 14 dní (§ 6).

Dále obsahují pravidla shora uvedená zvláštní ustanovení o vedení pod zemí, o vedení nad zemí a o osvětlovacích předmětech s příslušenstvím. Ustanoveními pravidel těch vázány jsou netoliko živnosti plynárenské, nýbrž i všechny podniky a ústavy, které si svoji potřebu plynu samy vyrábí (jako ku př. železnice). Uchazeči o koncesi pro zařizování plynovodů a osvětlovacích zařízení musí prokázati dle min. nař. ze dne 17. září 1883 č. 151 ř. z., že vyučili se živnosti mechanické, zámečnické nebo klempířské a že pracovali po více let v podobných závodech. Uchazeči, kteří prokáží potřebné vědecké technické studie, dolíčiti mají jen to, že byli po 2 roky v praxi při nějaké instalatérské živnosti. Nařízením min. obch. ve srozumění s ministeriem spravedl. ze dne 20. prosince 1893 č. 184 ř. z. byla na doplněnou uvedeného min. nařízení ze dne 17. září 1883 č. 151 ř. z. na roveň postavena živnost kotlářská oněm živnostem, jichž vyučení vedle čtyřletého zaměstnání v živnosti zřizování plynovodů a zařízení osvětlovacích propůjčuje způsobilost ku nabytí koncese pro živnost posléze jmenovanou.

II. Předpisy řádů stavebních.

Roury u plynovodů musí býti zazděny až do výše luceren uličních a roury sloužící ku vnitřnímu osvětlování domu nesmí býti volně vedeny ani se dřevem spojeny, kohouty musí býti s největší pečlivostí provedeny. Plynoměry nesmí býti postaveny na blízku kamen nebo v místnostech určených zároveň za ložnici. Plynovody vedené podél zdi nebo zdmi samými připouštějí se jen, učiní-li se opatření proti proudění plynů do obydlých nebo s obydlím spojených uzavřených místností, tedy vždy jen po důkladném prozkoumání zdiva a po náležité opravě vnitřních štěrbin a trhlin poblíže rour. (Stavební řád pro Čechy, Prahu, Vídeň, Dol. Rakousy, Krajinu, Salzburg, Štýrsko a j.)

Pobuřování.

I. Pojem.

Přečinu pobuřování se dopouští, kdo veřejně, t. j. takovým způsobem, že jeho projev může býti slyšen od neurčitého počtu osob (roz. ze dne 2. června 1893 sb. č. 1656) nebo před více lidmi (kteří nemusí současně býti přítomni, roz. ze dne 23. března 1891 č. sb. 1431), nebo tiskem, rozšířením vyobrazení nebo spisů, hanobením, úsměšky, nepravým udáváním nebo vyličováním okolností skutkových

a) snaží se jiné popuditi k nenávisti neb opovrhování oproti oběma sněmovnám říšské rady nebo zemskému sněmu, císařské armádě nebo některému samostatnému oddělení jejímu (za něž dlužno považovati také důstojnický sbor, ať již celé armády vůbec, nebo jednotlivého oddělení jejího, tudíž také garnisony, plen. roz. k. s. ze dne 28. září 1887 č. sb. 1090) nebo

b) zlehčiti nařízení nebo rozhodnutí úřadů, nebo

c) hledí jiné popuditi k nenávisti, nevážnosti nebo k bezdůvodným stížnostem proti státním neb obecním úřadům nebo proti jednotlivým orgánům vlády vzhledem ke konání jich úřadu nebo proti svědku nebo znalci ohledně jejich výpovědí před soudem, pokud ovšem v činnosti takové nesluší spatřovati nějaký těžší čin trestný, ku př. zločin rušení veřejného pokoje (§ 65 tr. z.).

II. Tresty.

Trest tohoto přečinu jest vězení od 1 do 6 měsíců. Záleží-li přečin v konkrétním případě v povzbuzování k nedůvodným stížnostem a shromažďoval-li pachatel za tím účelem podpisy nebo sumy peněžité neb alespoň k tomu vybízel, má býti trest zstřen. Původce takové stížnosti může mimo to býti vypovězen z dotyčného místa neb i korunní země, cizozemec pak vůbec z celého obvodu platnosti trestního zákona. Směřoval-li přečin tento proti císařské armádě nebo některému jejímu oddělení, jest k stíhání zapotřebí svolení ministra války resp. ministra zemské obrany.

Táž ustanovení o přečinu pobuřování obsahují také § 556 voj. tr. z. a §§ 329 a 330 tr. z. pro Bosnu a Hercegovinu.

III. Osnova nového trest. zákona.

Dle § 114 osnovy nového trest. z. dopouští se přečinu pobuřování, kdo veřejně vládu, ústavní sbor zákonodárný nebo nějaké oddělení nebo výbor jeho, nějaký úřad, ozbrojenou moc (čítajíc v ni i stráž vojensky organisované) nebo část její uráží nebo s úmyslem v nevážnost je uvésti veřejně tvrdí nebo rozšiřuje vymyšlené nebo přetvořené skutečnosti; na přečin tento stanoven jest trest vězení od 1 dne do 1 roku nebo peněžitá pokuta od 1 zl. do 2000 zl. Byly-li tyto okolnosti vymyšlené nebo přetvořené veřejně tvrzeny nebo rozšiřovány sice za vytknutým účelem avšak bez zlého úmyslu, nastupuje trest peněžitý od 1 do 500 zl. Stíhání pro útok na ozbrojenou moc nebo na některou část její má místo toliko k návrhu příslušného ministra.

Poctivost viz *Fides bona*.

Podání.

I. Pojem.

Podání v širším slova smyslu jest každá písemnost na soud nebo úřad řízená, kterou buď nějaká okolnost k vědomí soudu či úřadu jest přiváděna nebo návrh či prosba přednášena.

Nové řízení soudní užívá výrazu podání ve smyslu technickém naznačujíc tím každou písemnost určitou formu vykazující, kterou strana nebo vůbec i osoba třetí své návrhy, žádosti, sdělení nebo prohlášení soudu předkládá nebo nějaký úkon ve sporu nebo v řízení exekučním provádí.

II. Podání přípravná.

Slouží-li podání strany k tomu, aby podala podklad k zahájení dalšího řízení, zejména ústního přelíčení, tedy ona podání, která obsahují materiál, jehož konečné, meritorní vyřízení neděje se formálním vyřízením onoho podání, nýbrž teprve rozhodnutím věci samé, ať toto po předchozím veřejném líčení nebo jen v sezení neveřejném se vydává, nazývají se podáními přípravnými.

K těmto podáním přípravným lze čítati:

1. žalobu všeho druhu bez rozdílu, byla-li podána u soudu okresního nebo sborového a bez ohledu na to, jaký jest obsah její (obzvláště i žaloba pro zmatek a o obnovu (§§ 529, 530, 533 c. ř. s.). Srovn. §§ 226, 431 c. ř. s.;

2. odpověď na žalobu, která ovšem toliko před soudy sborovými může býti podávána (§ 243 c. ř. s.);

3. podání, která podle § 258 c. ř. s. ve sporech před soudy sborovými vedených, v nichž přípravné řízení (§ 245 c. ř. s.) místa nemělo, od některé ze sporných stran k tomu cíli jsou činěna, aby návrhy, prostředky útočné i obranné, tvrzení a důkazy, jež strany při hlavním pře-